Η ανάπτυξη τεράστιων κινημάτων που συγκρούονται με το κράτος και η απουσία ισχυρών κομματικών μηχανισμών που τα καθοδηγούν είναι ιστορική ταυτολογία. Το ένα προϋποθέτει το άλλο. Όταν συμβεί το σπάνιο φαινόμενο να συνυπάρχει η κοινωνική εξέγερση και ένα ισχυρό «επαναστατικό» κόμμα, η ιστορία αποδεικνύει ότι ο κόσμος είναι πολύ μικρός για να τα χωρέσει και τα δύο. Ή το ένα ή το άλλο είναι καταδικασμένο σε υποχώρηση.

Κίνημα και εκλογές είναι δύο άσχετες μεταξύ τους διεργασίες. Πόσο μάλλον ένα κίνημα που απέκτησε υπόσταση και ουσία στους δρόμους. Οι γενικές συνελεύσεις που αποτέλεσαν το εφαλτήριο, σύντομα απέκτησαν εθιμοτυπικό-επικυρωτικό χαρακτήρα και η πολιτική ζύμωση μεταφέρθηκε στις πορείες. Ο λόγος και η πράξη άρχισαν δειλά-δειλά να ενοποιούνται και η εξεγερσιακή ρητορεία των αμφιθεάτρων να μετατρέπεται σε σύγκρουση, είτε με αλυσίδες, είτε με πέτρες και μολότοφ. Το παραπάνω μαζί με την μαζικότητα ήταν που έκαναν το κίνημα υπολογίσιμο εχθρό απέναντι στις κρατικές επιταγές.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι περσινές εκλογές ουδεμία επίδραση είχαν στην ανάπτυξη του φοιτητικού κινήματος. Το μόνο χειροπιαστό αντίκρισμα τους έτσι κι αλλιώς είναι ο καταμερισμός των εδρών στο Διοικητικό Συμβούλιο. Ένα βαθιά γραφειοκρατικό όργανο όπου εκπρόσωποι των παρατάξεων που «εκπροσωπούν» το φοιτητικό σώμα αποφασίζουν ερήμην των φοιτητών. Οι κλειστές συνεδριάσεις των ΔΣ και οι πολιτικές ισορροπίες μεταξύ φοιτητοπατέρων και καθηγητών δεν απασχόλησαν, ούτε επηρέασαν κανέναν. Οι αριστερές δικαιολογίες τύπου «δυνάμωμα των συσχετισμών» και «καταμέτρηση των δυνάμεων» είναι για την καληνύχτα... Οι δεκάδες διαφορετικές αφίσες, τα καθημερινά πάρτι και οι εκδηλώσεις των φετινών εκλογών σε αντιπαράθεση με την περίοδο των καταλήψεων, τουλάχιστον από την αριστερά, κάτι λένε για τις προθέσεις και τις προτεραιότητες του καθενός.

Οι φετινές εκλογές παρουσιάζονται, ως δια μαγείας, από τους κομματικούς σαν το φυσικό πέρασμα από τις δυναμικές κινητοποιήσεις σε μια θολή και ακαθόριστη (όσο και τετριμμένη) «αλλαγή συσχετισμών» που θα δώσει πνοή στο κίνημα. Ακριβώς το αντίθετο! Η οριστικοποίηση της ημερομηνίας τους εν μέσω κινητοποιήσεων ήταν ο λόγος να δουλέψουν οι κομματικοί μηχανισμοί για να παγώσουν το κύμα των καταλήψεων. Αυτές βάζουν στο ψυγείο τις τύχες των δεκάδων διωκόμενων των φοιτητικών κινητοποιήσεων, του φυλακισμένου Βασίλη Στεργίου (από τις 8 Μάρτη) και αφήνουν το Κράτος ανενόχλητο να εκδικείται και να παραδειγματίζει με την νέα δίωξη (με κακουργήματα) του πρωτοετή Χημικού Μηχανικού από την Θεσσαλονίκη που πριν λίγο καιρό αθωώθηκε μαζί με τους 49 .

Η πολιτική αλητεία και τα κομματικά αλισβερίσια δεν μας αφήνουν περιθώριο για θεωρητικές αναλύσεις της αστικοδημοκρατικής απάτης των εκλογών κάθε είδους. Η ανάθεση της διαχείρισης της καθημερινότητας σε «ειδικούς», ο δημοκρατικός μανδύας της κοινωνικής ιεραρχίας, η νομιμοποίηση της εξουσίας φαντάζουν αδύνατο να ανατραπούν όσο έχουν χαθεί τα αυτονόητα της συνέπειας και συνέχειας του αγώνα και της αλληλεγγύης μεταξύ των αγωνιζομένων.

ΠΟΡΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ
ΝΟΜΙΚΗ, ΠΕΖΟΔΡΟΜΟΣ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 9 ΜΑΗ, 11:30

ΟΠΟΙΟΣ ΞΕΧΝΑΕΙ ΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ, ΣΥΝΤΟΜΑ ΘΑ ΞΕΧΑΣΕΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΔΙΟ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

ΑΚΥΡΟ – ΑΠΟΧΗ - ΣΑΜΠΟΤΑΖ

αυτοδιαχειριζομενο στεκι πολυτεχνειου